

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

20 septembrie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată în componența:
Președinte – Țurcan Anatolie,
Judecători – Daguța Sergiu și Eremciuc Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate de avocatul Duca Denis, în numele inculpatului Drangoi Ion și de avocata Corolevschi Maria, în numele inculpatului Nenița Roman, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 noiembrie 2022, în cauza penală în privința inculpaților

Nenița Roman xxxxxx

și

Drangoi Ion xxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.06.2020 – 20.04.2021;

Instanța de apel: 19.05.2021 – 15.11.2022;

Instanța de recurs: 23.02.2023 – 20.09.2023.

Asupra recursurilor menționate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

c o n s t a t ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 20 aprilie 2021, Nenița Roman a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal, la 5 ani închisoare, *fără amendă*, art.349 alin. (1¹) Cod penal – 1 an închisoare și art.187 alin.(2) lit. e) Cod penal, la 5 ani închisoare, *fără amendă*.

În baza art.84 alin.(1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 8 ani închisoare, în penitenciar de tip

semiînchis, cu executare începând din 20.04.2021 și includerea perioadei aflării în arest preventiv de la 23.05.2020 până la 24.07.2020 și de la 23.09.2020 până la 20.04.2021.

Drangoi Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal, la 5 ani închisoare, *fără amendă*, art.349 alin. (1¹) Cod penal – 1 an închisoare, art.187 alin.(2) lit. d), e) Cod penal, la 5 ani închisoare, *fără amendă* și art.187 alin.(2) lit. e), f) Cod penal, la 5 ani închisoare, *fără amendă*.

În baza art.84 alin.(1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă de 11 ani închisoare.

Conform art.85 Cod penal, adăugând parțial la pedeapsa stabilită partea neexecutată a pedepsei aplicată prin sentința Judecătorei Soroca, sediul Florești din 18.03.2020, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 11 ani și 20 zile închisoare, în penitenciar de tip semiînchis, cu executare începând din 20.04.2021, cu includerea perioadei aflării în arest preventiv de la 23.05.2020 până la 24.07.2020 și de la 16.12.2020 până la 20.04.2021.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

S-a dispus încasarea, în mod solidar, din contul inculpaților, în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare în sumă de 448 lei și din contul lui Drangoi Ion - în sumă de 320 lei.

Acțiunile civile înaintate de Zdraguș Mihail, Botezaru Leonid, Condurachi Gheorghe și Mărcăuțan Mircea au fost admise în principiu.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat că, inculpatul Nenița Roman, la data de 23 mai 2020, aproximativ la ora 19:30, prin înțelegere prealabilă cu Drangoi Ion, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, în timp ce se aflau pe xxxxxx, xxxxxx, l-au stopat pe partea vătămată Zdraguș Mihail care se deplasa cu bicicleta personală. În continuare, Drangoi Ion i-a aplicat o lovitură în față lui Zdraguș Mihail, iar împreună cu Nenița Roman l-au îmbrâncit pe acesta, apoi, în mod deschis, i-au sustras bicicleta la preț de 2 000 lei, cauzându-i victimei un prejudiciu material în proporții considerabile.

Tot el, *se învinuiește* că, acționând de comun acord și împărțind rolurile infracționale cu Drangoi Ion, la data de 12 august 2020, aproximativ la ora 00:30, ambii fiind în stare de ebrietate alcoolică, au intrat în incinta sectorului de poliție nr.1 al Inspectoratului de Poliție Florești, amplasat în xxxxxx și, urmărind scopul sistării activității de serviciu a ofițerului superior de sector al sectorului nr.1 Florești al IP Florești, Colic Andrei, care se afla în serviciul grupei de reacționare operativă, unde își exercita obligațiunile de serviciu, aceștia au adoptat un comportament agresiv, au început să strige și să-l înjure pe ofițerul de sector, care, văzând comportamentul celor doi, le-a cerut să se liniștească, iar ca urmare, Nenița Roman l-a apucat pe angajatul poliției de uniforma de serviciu și a încercat să-l lovească,

din care cauză i-a fost deteriorată cămașa, apoi, în moment ce Cotic Andrei a încercat să se apere, Drangoi Ion i-a aplicat angajatului poliției o lovitură cu piciorul în regiunea spatelui, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr.202021D0051 din 20.08.2020, echimoză pe antebrațul stâng, care s-a produs prin mecanism de lovire cu obiect contondent, poate data din 12.08.2020 și se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Tot el, la data de 23 septembrie 2020, aproximativ la ora 13:30, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, în timp ce se afla pe xxxxxx xxxxx, xxxxxx, aplicând violență nepericuloasă pentru viața și sănătatea persoanei, în mod deschis au sustras bani de la Botezatu Leonid, în sumă de 500 lei.

Drangoi Ion, la data de 23 mai 2020, aproximativ la ora 19:30, prin înțelegere prealabilă cu Nenița Roman Valerii, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, în timp ce se aflau pe xxxxxx , xxxxxx, l-au stopat pe partea vătămată Zdraguș Mihail, care se deplasa cu bicicleta personală. În continuare, Drangoi Ion i-a aplicat o lovitură în față lui Zdraguș Mihail, iar împreună cu Nenița Roman l-au îmbrâncit pe acesta, apoi, în mod deschis, i-au sustras bicicleta la preț de 2 000 lei, cauzându-i victimei un prejudiciu material în proporții considerabile.

Tot el, la data de 07 aprilie 2020, în jurul orei 11:20, aflându-se în xxxxxx, xxxxxx xxxxxx xxx, fiind în stare de ebrietate alcoolică avansată, intenționat, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane și însușirii lor ulterioare, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, a pătruns în gospodăria părții vătămate Condurachi Gheorghe, de pe adresa indicată, după care din beci, în mod deschis, a sustras o butelie cu gaz și un ciocan. În continuare, partea vătămată Condurachi Gheorghe, i-a făcut observație lui Drangoi Ion să lase bunurile ce-i aparțin, motiv pentru care acesta, manifestând un comportament agresiv, a amenințat partea vătămată cu ciocanul pe care-l avea la el, cu aplicarea violenței, după care a părăsit gospodăria cu butelia cu gaz, lăsând ciocanul, cauzându-i părții vătămate Condurachi Gheorghe, o pagubă materială în sumă de 400 lei.

Tot el, acționând de comun acord și împărțind rolurile infracționale cu Nenița Roman, la 12 august 2020, aproximativ la ora 00:30, ambii fiind în stare de ebrietate alcoolică, au intrat în incinta sectorului de poliție nr.1 al Inspectoratului de Poliție Florești, amplasat în xxxxxx și, urmărind scopul sistării activității de serviciu a ofițerului superior de sector al sectorului nr.1 Florești al IP Florești, Cotic Andrei, care se afla în serviciul grupei de reacționare operativă, unde își exercita

obligațiunile de serviciu, aceștia au adoptat un comportament agresiv, au început să strige și să-l înjure pe ofițerul de sector, care, văzând comportamentul celor doi, le-a cerut să se liniștească, iar ca urmare, Nenița Roman l-a apucat pe angajatul poliției de uniforma de serviciu și a încercat să-l lovească, din care cauză i-a fost deteriorată cămașa, apoi, în moment ce Cotic Andrei a încercat să se apere, Drangoi Ion i-a aplicat angajatului de poliție o lovitură cu piciorul în regiunea spatelui, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 202021D0051 din 20.08.2020, echimoză pe antebrațul stâng, care s-a produs prin mecanism de lovire cu obiect contondent, poate data din 12.08.2020 și se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Tot el, la data de 16 decembrie 2020, aproximativ la ora 02:00, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, în timp ce se afla pe xxxxxx xxxxxx, xxxxxx, s-a apropiat de Marcauțan Mircea și i-a aplicat o lovitură puternică în regiunea feței, iar acesta s-a dezechilibrat și a căzut jos, cauzându-i potrivit raportului de expertiză judiciară nr.202029P0553 din 16.12.2020 echimoză pe obrazul stâng și excoriație pe fața posterioară a mâinii stângi degetul V, care s-au produs prin mecanism de lovire și fricțiune cu obiect contondent, pot data din 16.12.2020, posibil în timpul și circumstanțele indicate și se califică ca vătămare corporală neînsemnată, apoi în timp ce victima se afla la sol, Drangoi Ion, în mod deschis, din buzunar i-a sustras buletinul de identitate, certificatul de pensionar și bani în sumă de 2 500 lei, astfel, cauzându-i victimei un prejudiciu material în proporții considerabile.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a considerat ca fiind dovedită pe deplin vinovăția inculpaților și a încadrat acțiunile lui Nenița Roman în baza art.187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal - jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile; art.349 alin.(1¹) Cod penal, ca aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere în scopul sistării activității lor de serviciu; art.187 alin.(2) lit. e) Cod penal - jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Acțiunile inculpatului Drangoi Ion au fost încadrate în baza art.187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal - jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile; art.349 alin.(1¹) Cod penal, ca aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere în scopul sistării activității lor de serviciu; art.187

alin.(2) lit. d), e) Cod penal - jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu amenințarea aplicării violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate; art.187 alin.(2) lit. e), f) Cod penal - jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Avocatul Cojocaru Dorin, în numele inculpaților Nenița Roman și Drangoi Ion a declarat apel, solicitând casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care ultimii să fie achitați pe *art.187 alin.(2) (episodul privind sustragerea deschisă a bunurilor părții vătămate Zdraguș Mihail)*, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea apelului declarat, a indicat că acuzarea nu a prezentat probe ce ar demonstra că inculpații au comis infracțiunea incriminată, învinuirea fiind bazată doar pe declarațiile părții vătămate, care din motiv de ură față de ultimii, a inventat sau a dat conotație exagerată împrejurărilor, fapt ce se demonstrează inclusiv prin divergențele dintre declarațiile date la urmărirea penală și cele din instanța de judecată.

Învinuirea înaintată inculpaților în baza art.187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal este incorectă, incompletă, neclară și dubioasă, care afectează dreptul la apărare, iar instanța de judecată nu este în drept să completeze învinuirea cu circumstanțe care ar justifica-o și care ar agrava situația inculpaților sau să-și întemeieze soluția pe presupuneri și dubii. Mai mult, din materialele cauzei nu este clar când s-a consumat infracțiunea, or, jaful se consideră consumat dacă averea a fost sustrasă și infractorul a avut posibilitatea reală de a o folosi sau dispune de ea la dorința sa.

La fel, este neîntemeiată încasarea din contul inculpaților a cheltuielilor judiciare în sumă de 320 lei, suportate la efectuarea expertizei judiciare, or, art.27 alin.(1) și (2) pct. 5) Cod de procedură penală prevede că cheltuielile în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală sunt alocate de stat.

3.1. Avocatul Lungu Alexandru, în numele inculpaților Nenița Roman și Drangoi Ion a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunile inculpaților să fie recalificate, cu stabilirea unei pedepse minime.

În motivarea apelului declarat, a menționat că nu este corectă încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților pe episodul de comitere a infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal, în privința părții vătămate Zdraguș Mihail.

În ședința de judecată partea vătămată Zdraguș Mihail a declarat că conflictul a început din motiv că le-a cerut inculpaților să-i permită să treacă cu bicicleta pe trotuar, după ce a fost lovit și i-a fost rupt maioul. El a fugit, iar inculpații l-au urmărit până la casa tatălui său, apoi s-au întors și i-au luat bicicleta. El a strigat după ajutor, iar inculpații când au văzut că două persoane au pornit după ei, au lăsat bicicleta și au fugit. Inculpații au luat bicicleta fără a se uita în direcția lui, nu a strigat la ei în

acel moment, însă a strigat după ajutor. Consideră că inculpații i-au aplicat lovituri ca să-i sustragă bicicleta și din motiv că le-a cerut să se dea într-o parte de pe trotuar.

Din declarațiile părții vătămate și ale inculpaților, rezultă că conflictul a survenit spontan, deci, inculpații nu aveau cum să planifice sustragerea bicicletei care îi aparținea părții vătămate și să împartă rolurile.

Prin urmare, calificarea faptei ca jaf este incorectă, în acțiunile inculpaților lipsind latura obiectivă, care se realizează prin sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane. Or, sustragerea bicicletei nu a fost săvârșită în mod deschis, deoarece la momentul când a fost luat bunul, partea vătămată nu era la fața locului și inculpații nu puteau să presupună că sunt văzuți de partea vătămată. Imediat cum s-au implicat alte două persoane, ei au lăsat bicicleta, deci, nu au avut posibilitate reală de a o folosi sau dispune de ea la dorința lor.

Astfel, acțiunile inculpaților, începute ca furt n-au fost duse până la capăt, fiind descoperite de către victimă și alte două persoane, respectiv urmând a fi calificate ca tentativă de furt.

La fel, este greșită încadrarea acțiunilor inculpatului Drangoi Ion în baza art.187 alin.(2) lit. d), e) Cod penal (episodul cu partea vătămată Condurachi Gheorghe), deoarece acesta a mers la domiciliul părții vătămate pentru a consuma alcool și, din motiv că după ce a bătut la ușă nu a ieșit nimeni din casă, a decis să sustragă o butelie de gaz, care se afla în beci, după care a ieșit din ogradă. Inculpatul era în stare de ebrietate, fapt confirmat de martorul Ivanova Elena, concubina părții vătămate, care a declarat că vânzătoarea de la magazinul din vecinătate i-a spus că inculpatul ieșea de la ea din ogradă cu o butelie de gaz și a căzut cu butelia jos lângă fântână.

În asemenea împrejurări, inculpatul nu a conștientizat că este văzut în momentul sustragerii, iar acțiunile acestuia urmau a fi calificate ca furt.

Totodată, inculpatul Drangoi Ion urmează a fi achitat de sub învinuirea comiterii jafului de la partea vătămată Marcauțan Mircea, deoarece nu a sustras banii în mod deschis, ci partea vătămată i-a transmis benevol lui Drangoi Svetlana pentru a procura alcool.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 noiembrie 2022, apelurile au fost admise, inclusiv din alte motive, casată sentința în latura penală, pe episodul privind comiterea de către Nenița Roman a infracțiunii prevăzute la art.349 alin.(1¹) Cod penal și în latura stabilirii pedepsei definitive inculpaților în baza art.art.84, 85 Cod penal, și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Nenița Roman a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.349 alin.(1¹) Cod penal la 1 an închisoare.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 6 ani și 6 luni închisoare, fără amendă, în penitenciar de tip semiînchis, cu executare începând din 15.11.2022 și includerea

perioadei aflării în arest preventiv de la 23.05.2020 până la 24.07.2020 și de la 23.09.2020 până la 20.04.2021 și termenului pedepsei executate de la 20.04.2021 până la 15.11.2022.

În baza art.84 alin.(1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Drangoi Ion i-a fost stabilită pedeapsă de 7 ani și 6 luni închisoare, fără amendă.

Conform art.85 Cod penal, adăugând parțial la pedeapsa stabilită partea neexecutată a pedepsei aplicată prin sentința Judecătorei Soroca, sediul Florești din 18.03.2020, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 7 ani, 6 luni și 20 zile închisoare, fără amendă, în penitenciar de tip semiînchis, cu executare începând din 15.11.2022, cu includerea perioadei aflării în arest preventiv de la 23.05.2020 până la 24.07.2020 și de la 16.12.2020 până la 20.04.2021 și termenului pedepsei executate de la 20.04.2021 până la 15.11.2022.

În rest, sentința a fost menținută.

Cererile inculpaților Drangoi Ion și Nenița Roman cu privire la aplicarea în privința acestora a Legii nr.243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova au fost respinse ca neîntemeiate.

Instanța de apel a reținut că prima instanță, deși l-a recunoscut vinovat pe Nenița Roman în comiterea infracțiunii prevăzute la art.349 alin.(1¹) Cod penal, la adoptarea sentinței nu a respectat prevederile art.394 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală, potrivit cărora partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se: locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, în descriptivul sentinței fiind indicat că *inculpatul Nenița Roman este învinuit de faptul că (...)*.

Astfel, instanța de apel a constatat că, inculpatul Nenița Roman, acționând de comun acord și împărțind rolurile infracționale cu Drangoi Ion, la 12 august 2020, aproximativ la ora 00:30, ambii fiind în stare de ebrietate alcoolică, au intrat în incinta sectorului de poliție nr.1 al Inspectoratului de Poliție Florești, amplasat în xxxxxx și, urmărind scopul sistării activității de serviciu a ofițerului superior de sector al sectorului nr.1 Florești al IP Florești Cotic Andrei, care se afla în serviciul grupei de reacționare operativă, unde își exercita obligațiunile de serviciu, aceștia au adoptat un comportament agresiv, au început să strige și să-l înjure pe ofițerul de sector, care, văzând comportamentul celor doi, le-a cerut să se liniștească, iar ca urmare Nenița Roman l-a apucat pe angajatul de poliție de uniforma de serviciu și a încercat să-l lovească, din care cauză i-a fost deteriorată cămașa, apoi în moment ce Cotic Andrei a încercat să se apere, Drangoi Ion i-a aplicat angajatului de poliție o lovitură cu piciorul în regiunea spatelui, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr.202021D0051 din 20.08.2020, echimoză pe antebrațul stâng, care s-a produs prin mecanism de lovire cu obiect contondent, poate data din 12.08.2020 și se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

În baza probelor administrate, inclusiv declarațiile inculpatului Nenița Roman, instanța de apel a considerat ca fiind dovedită vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii prevăzută la art.349 alin.(1¹) Cod penal, ca aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei cu funcție de răspundere în scopul sistării activității lui de serviciu.

La fel, fiind verificate probele administrate, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, a fost demonstrată dincolo de orice dubiu, vinovăția lui Nenița Roman în săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art.187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal și art.187 alin.(2) lit. e) Cod penal, iar a inculpatului Drangoi Ion în baza art.art.187 alin. (2) lit. d) și e), 187 alin.(2) lit. e) și f), 187 alin.(2) lit. b), e), f), 349 alin.(1¹) Cod penal.

Totodată, probele în susținerea învinuirii înaintate inculpaților au fost administrate cu respectarea procedurii penale, iar starea de fapt reținută și de drept constatată de instanța de fond concordă cu circumstanțele stabilite și probele verificate în apel, împrejurări în care instanța de apel este solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

Afirmațiile apărării privind lipsa în acțiunile inculpaților a elementelor infracțiunii prevăzute la art.187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal, deoarece învinuirea se bazează doar pe declarațiile părții vătămate, care, din motive de ură față de ultimii, a inventat sau a dat o conotație exagerată acțiunilor acestora, au fost combătute prin declarațiile părții vătămate, ale martorului Zdraguș Efim și probele scrise cercetate în ședința de judecată.

În aceeași ordine de idei, este neîntemeiată și solicitarea privind recalificarea acțiunilor inculpaților conform art.art.27, 186 Cod penal, or, trăsătura de bază care deosebește jaful de furt este modul deschis de comitere a sustragerii. Astfel, sustragerea nu va fi calificată ca furt, ci ca jaf, dacă făptuitorul este convins că acțiunea de luare, pe care o realizează, este vădită pentru alte persoane, deși această acțiune a rămas neobservată sau neînțeleasă adecvat de acestea.

Prin urmare, acțiunile inculpaților întrunesc elementele obiective ale infracțiunii de jaf, or, aceștia conștientizând că afară era încă ziua, în preajmă era partea vătămată, cât și alte persoane, printre care și martorul Zdraguș Efim, în mod nestingherit s-au întors înapoi, au luat bicicleta de jos, s-au deplasat cu ea aproximativ 200 de metri, după care, văzând că mai multe persoane strigă la ei, au abandonat-o și și-au continuat calea.

Deci, fapta de jaf a fost consumată în momentul intrării în posesia bicicletei, inculpații având posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință, neavând importanță la calificarea faptelor perioada de timp care a curs din momentul intrării în posesia bunurilor sustrase.

La fel, sunt nefondate argumentele apărării că învinuirea înaintată inculpaților este una incorectă, incompletă, neclară, dubioasă, care afectează dreptul acestora la apărare, fiind stabilit că învinuirea înaintată prin rechizitoriu conține data, ora, locul

și circumstanțele în care a fost comisă infracțiunea, astfel, fiind respectate exigențele art.6 §3 lit. a) și b) din CEDO.

De asemenea, în acțiunile inculpaților este prezentă agravanta prevăzută la art.187 alin.(2) lit. e) Cod penal - aplicarea violenței nepericuloasă pentru viața sau sănătatea persoanei. Or, potrivit doctrinei penale, nu contează când a fost săvârșită acțiunea adiacentă, în speță fiind stabilit că acțiunile adiacente ale agravantei prevăzute la lit. e) au fost realizate de către inculpați până la efectuarea sustragerii.

Totodată, a fost constatat că, decizia de sustragere deschisă a bunurilor părții vătămate a apărut spontan și a fost una comună, iar din declarațiile părții vătămate rezultă că inculpații inițial i-au aplicat lovituri părții vătămate, apoi împreună l-au fugărit până la poarta gospodăriei tatălui acestuia, ulterior împreună s-au întors la locul în care a fost lăsată bicicleta, unul din inculpați a luat-o și împreună s-au eschivat de la locul comiterii faptei, împrejurări în care afirmațiile apărării că inculpații nu au acționat de comun acord și prin înțelegere prealabilă sunt declarative.

De asemenea, sunt irelevante alegațiile apărării invocate în susținerea faptului că acțiunile inculpatului Drangoi Ion de sustragere a bunurilor de la partea vătămată Condurachi Gheorghe constituie furt, deoarece inculpatul era în stare de ebrietate și nu conștientiza acțiunile sale, or, în acțiunile acestuia a fost stabilită prezența laturii obiective a infracțiunii de jaf, atât sub aspectul criteriului obiectiv - acțiunea fiind comisă în prezența posesorului bunului sustras, cât și al criteriului subiectiv - inculpatul fiind conștient că acționează în mod vădit pentru cei din jur, care percep semnificația juridică a faptei lui, însă care nu-i pot crea piedici în realizarea sustragerii. Iar, faptul că inculpatul în momentul comiterii jafului era în stare de ebrietate nu influențează calificarea acțiunilor și nu constituie temei de eliberare de răspundere penală pentru fapta comisă.

Instanța de apel a considerat că, probele administrate au demonstrat inclusiv faptul că Drangoi Ion a comis sustragerea deschisă a bunurilor părții vătămate Marcauțan Mircea, concluziile apărării privind nevinovăția inculpatului nefiind întemeiate.

Astfel, prima instanță a apreciat în mod obiectiv și sub toate aspectele probele administrate, ajungând la concluzia corectă că vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor imputate a fost dovedită integral.

Totodată, prima instanță s-a expus asupra argumentelor apărării, iar în apel nu au fost invocate motive noi, cele indicate având un caracter declarativ, or, aceleași circumstanțe au fost examinate în instanța de fond, fiindu-le dată o apreciere cuvenită, pe care instanța de apel o însușește, reiterarea alegațiilor instanței de fond în partea contestată de apărare, în acord cu jurisprudența CtEDO, fiind inoportună.

Nerecunoașterea vinei de către inculpați a fost apreciată ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina, garantat de art.66 Cod de procedură penală și art.6 CEDO, or, persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea

procesuală de inculpat nu poate fi urmărită pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și acest fapt nu poate fi calificat ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

La stabilirea pedepsei inculpatului Nenița Roman pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.349 alin.(1¹) Cod penal, instanța de apel a reținut că aceasta este una mai puțin gravă, care se pedepsește cu amendă în mărime de la 850 la 1 350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani, că acesta a recunoscut vina integral, ca circumstanță agravantă a fost constatată săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate, provocată de consumarea substanțelor menționate la art.24, că anterior a fost condamnat de mai multe ori, inclusiv la închisoare, însă nu și-a făcut concluziile necesare, nu s-a corectat, continuându-și activitatea criminală, săvârșind din nou mai multe infracțiuni, împrejurări în care reeducarea și corijarea lui este posibilă cu aplicarea unei pedepse cu închisoare pe un termen de 1an.

Subsecvent, instanța de apel nu a reținut vreun temei de a interveni în sentință în partea stabilirii pedepsei inculpatului Nenița Roman în baza art.187 alin.(2) lit. b), e), f) și art.187 alin.(2) lit. e) Cod penal și inculpatului Drangoi Ion în baza art.187 alin.(2) lit. b), e), f), art.187 alin.(2) lit. d) e), art.187 alin.(2) lit. e), f) și art.349 alin.(1¹) Cod penal, constatând că instanța de fond a fost acordată deplină eficiență prevederilor art.art.6, 7, 61, 75 Cod penal, precum și a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acestora, de persoana celor vinovați, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovaților, precum și de condițiile de viață ale familiei acestora, aplicând inculpaților o pedeapsă echitabilă și proporțională faptelor comise.

Ambii inculpați anterior au fost în conflict cu legea penală, fiind condamnați de mai multe ori pentru comiterea unor infracțiuni similare, inclusiv la închisoare, însă nu și-au făcut concluziile necesare și nu s-au corectat, continuând să comită noi infracțiuni grave, cu aplicarea violenței asupra persoanei, ce indică că pedeapsa stabilită anterior nu și-a atins scopul, aceștia fiind predispuși să comită noi infracțiuni, fapt ce denotă pericolul social sporit al acestora în societate.

Inculpatul Nenița Roman se caracterizează satisfăcător, iar Drangoi Ion – negativ, fiind persoane conflictuale, agresive, care fac abuz de alcool, intră în conflict cu cetățenii și au înregistrate mai multe încălcări ale ordinii și securității publice, circumstanțe ce fac imposibilă aplicarea în privința lor a pedepsei non-privative de libertate.

Mai mult, inculpatul Drangoi Ion nu este angajat în câmpul muncii, are antecedente penale nestinse, fiind condamnat prin sentința Judecătoreiei Soroca din 18.03.2020, la 160 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, nu a executat integral pedeapsa stabilită și din nou a comis mai multe infracțiuni.

La fel, în privința inculpaților au fost reținute circumstanțelor agravante - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare și comiterea infracțiunii în stare de ebrietate, provocată de consumarea substanțelor menționate la art.24.

Totodată, au fost respectate limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunile incriminate, inculpaților fiindu-le aplicată o pedeapsă în limitele minime, împrejurări în care este neîntemeiată solicitarea apărării de a stabili inculpaților o pedeapsă mai blândă, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, deoarece aceasta ar avea un caracter iluzoriu și nu va duce la realizarea scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpaților, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lor, cât și a altor persoane, concluziile date fiind generate de faptul că aceștia anterior au fost judecați, însă pedepsele aplicate nu și-au atins scopul.

Instanța de apel a menținut soluția instanței de fond în partea individualizării pedepsei inculpaților, considerând că restabilirea echității sociale și corectarea acestora poate fi realizată doar cu aplicarea pedepsei cu închisoare în cuantumul fixat de instanța de fond, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Însă, se impune necesitatea de a interveni în sentință în partea stabilirii pedepsei definitive inculpaților, aceasta fiind prea aspră, care ar putea genera apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Deci, în temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate lui Nenița Roman i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani și 6 luni închisoare, iar lui Drangoi Ion – pedeapsa de 7 ani și 6 luni închisoare.

Deoarece, Drangoi Ion a fost condamnat prin sentința Judecătorei Soroca din 18.03.2020 în baza art.264¹ alin. (4) Cod penal, la 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, pedeapsă care a fost executată parțial, la data pronunțării sentinței de către prima instanță rămânând neexecutate 100 ore, în temeiul art.85 Cod penal, ia fost a-i fi stabilită pedeapsă definitivă de 7 ani 6 luni 20 zile închisoare.

Cererile inculpaților privind aplicarea prevederilor Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr.243 din 24.12.2021 au fost respinse ca fiind neîntemeiate, deoarece prevederile art.2 din Lege nu sunt aplicabile în privința acestora pe motiv că au fost condamnați pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art.187 alin.(2) și art.349 Cod penal, iar potrivit art.6 lit. d) din Lege, prevederile art.1-5 nu se aplică persoanei bănuite, învinuite, inculpate sau condamnate pentru comiterea infracțiunilor prevăzute la art.art.187 alin.(2), 349 Cod penal.

5. Avocatul Duca Denis, în numele inculpatului Drangoi Ion, invocând temeiurile pentru recurs prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 6), 8), 10) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel și solicită casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care ultimul să fie achitat pe capetele de învinuire în baza

art.art.187 alin.(2), 187 alin.(2) Cod penal (în privința părților vătămate Zdraguș Mihail și Marcauțan Mircea) și reducerea pedepsei cu 1/3 pe restul capetelor de învinuire.

În motivarea recursului declarat, menționează că, inculpatul a recunoscut parțial învinuirea înaintată, circumstanțe în care obligația demonstrării vinovăției urma a fi asigurată de acuzare.

Astfel, inculpatul nu recunoaște învinuirea privind sustragerea deschisă a bunurilor părții vătămate Zdraguș Mihail, indicând că nu a luat bicicleta, că nici nu s-au atins de ea, iar partea vătămată Marcauțan Mircea i-a dat bani surorii sale să cumpere bere, personal nu a luat bani de la acesta și nu i-a aplicat careva lovituri, împrejurări ce pot fi confirmate de martorii Nenița Svetlana, Harcovici Maria și Brâncoveanu Galina.

În cadrul cercetării judecătorești vina inculpatului nu a fost demonstrată și nicio probă nu indică la faptul că acesta a comis faptele incriminate, pe care nu le recunoaște.

La examinarea cauzei, inculpatului i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil și principiul contradictorialității, or, acuzarea nu a combătut declarațiile acestuia și a omis să le verifice în detrimentul stabilirii adevărului.

În situația în care, potrivit art.8 alin.(3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar dubiile care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului, urma a fi pronunțată o sentință de achitare pe aceste două capete de acuzare.

Mai mult, dacă organul de urmărire penală nu admitea aceste erori și nu expedia cauza în instanța de judecată pe aceste două capete de acuzare, inculpatul putea să beneficieze de reducerea cu 1/3 a limitelor de pedeapsă, conform art.364¹ Cod de procedură penală, urmând să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

Prin urmare, inculpatul urma a fi achitat de comiterea jafului în privința părților vătămate Zdraguș Mihail și Marcauțan Mircea și la stabilirea pedepsei pentru restul infracțiunilor comise. Totodată, să constate încălcări care au afectat grav drepturile acestuia, potrivit art.385 alin.(4) Cod de procedură penală, reducându-i pedeapsa cu 1/3 pentru încălcările admise.

În concluzie, consideră că procesul penal în privința inculpatului a fost afectat de vicii grave, în defavoarea acestuia.

5.1. Avocata Corolevschi Maria, în numele inculpatului Nenița Roman, invocând temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 8), 10) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel și solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

În motivarea recursului declarat, consideră că instanța de apel urma să țină cont de egalitatea părților în proces și să asigure cercetarea tuturor circumstanțelor cauzei și a probelor administrate.

Astfel, declarațiile părților vătămate și ale inculpatului sunt total contradictorii,

nefiind stabilit adevărul. Mai mult, instanța de apel a interpretat eronat circumstanțele de fapt și prevederile legale, iar punând în seama inculpatului sarcina de a-și demonstra nevinovăția, a încălcat principiul prezumției nevinovăției și prevederile art.(1) alin.(3) Cod de procedură penală.

Cercetarea circumstanțelor n-a fost completă și obiectivă, nefiind administrate probe pertinente și concludente din care ar rezulta cu certitudine că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunilor încriminate, soluția de condamnare ridicând dubii în partea încadrării juridice a faptelor presupuse că ar fi fost săvârșite de inculpat.

Deci, inculpatul urmează a fi achitat, pe motiv fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii, iar vinovăția acestuia nu a fost dovedită pe deplin, deoarece din declarațiile martorilor nu rezultă că inculpatul a urmărit scopul însușiri bicicletei, iar banii i-au fost dați de partea vătămată benevol, astfel lipsind latura subiectivă a infracțiunilor încriminate.

Totodată, inculpatul a recunoscut vina doar în comiterea infracțiunii prevăzute de art.349 alin.(1¹) Cod penal, pentru comiterea căreia urmează a-i fi aplicată o pedeapsă mai blândă.

În rest, inculpatul se consideră nevinovat și urmează a fi achitat de sub învinuirea adusă pe episodul cu partea vătămată Botezatu Leonid. Astfel, a declarat că Botezatu Leonid îi este vecin și l-a invitat să servească băuturi alcoolice. Acesta i-a dat 100 lei pentru a procura alcool, apoi a început să-l numească cu cuvinte necenzurate. Din acest motiv el l-a împins și acesta a căzut jos pe iarbă. În urma incidentului, părții vătămate nu i-au fost deteriorate hainele. El a luat cei 100 lei și a plecat în oraș, ulterior fiind reținut de poliție.

Acuzarea nu a prezentat probe ce ar demonstra că inculpatul a comis infracțiunea incriminată, învinuirea fiind bazată doar pe declarațiile părții vătămate, care, din motive de ură, a inventat sau a dat conotație exagerată împrejurărilor, ce se demonstrează inclusiv prin divergențele dintre declarațiile date la urmărirea penală și cele din instanța de judecată.

Menționează că învinuirea înaintată în baza art.187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal este una incorectă, incompletă, neclară și dubioasă, care afectează dreptul inculpatului la apărare. Din materialele cauzei nu este clar când s-a consumat infracțiunea, or, jaful se consideră consumat dacă averea a fost sustrasă și infractorul a avut posibilitatea reală de a o folosi sau dispune de ea la dorința sa.

Partea vătămată a considerat că, inculpații i-au aplicat lovituri pentru a-i sustrage bicicleta, însă aceștia l-au lovit din motiv că le-a solicitat să se dea într-o parte de pe trotuar. Deci, conflictul a survenit spontan și, prin urmare, inculpații nu puteau să planifice sustragerea bicicletei care îi aparținea părții vătămate și să-și împartă rolurile.

Drept urmare, calificarea faptei ca jaf nu este corectă, deoarece lipsește latura obiectivă, care se realizează prin sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, or,

sustragerea bunului nu a fost săvârșită în mod deschis, deoarece la momentul când a fost luat bunul, partea vătămată nu era la fața locului și inculpații nu aveau de unde conștientiza că sunt văzuți de partea vătămată, iar imediat cum s-au implicat alte două persoane, inculpații au lăsat bicicleta și nu au avut posibilitate reală de a o folosi sau dispune de ea la dorința lor, împrejurări în care acțiunile acestora urmau a fi calificate ca tentativă de furt.

Însă, organul de urmărire penală nu a respectat cerințele prevăzute de art.art.96, 328 Cod de procedură penală, de a stabili în cadrul urmăririi penale faptele referitoare la existența elementelor infracțiunii, precum și cauzele care înlătură caracterul penal al faptei, concomitent fiind încălcat și art.6 §2 al CEDO, fiind pusă în sarcina inculpatului obligația de a-și demonstra nevinovăția.

Inculpatul Nenița Roman nu este vinovat de săvârșirea infracțiunilor incriminate, deoarece nu au fost întrunite elementele infracțiunii, cauza urmând a fi remisă la rejudecare pentru o cercetare obiectivă și multilaterală.

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință asupra recursurilor declarate, menționând că acestea urmează a fi declarate inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate și lipsite de temeiuri legale.

7. Examinând admisibilitatea recursurilor, în raport cu materialele cauzei, completul de judecată concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în baza materialelor din dosar, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art.427 Cod de procedură penală invocate în recurs.

Reieșind din conținutul recursurilor declarate de către avocații Duca Denis și Corolevschi Maria, în numele inculpaților, completul de judecată reține că, titularii acestora critică decizia instanței de apel sub aspectul temeiurilor de casare stipulate la art.427 alin.(1) pct. 6), 8) și 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii și când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

La fel, din conținutul recursurilor declarate, se reține că recurenții aduc critici și sub aspectul vinovăției și încadrării acțiunilor inculpaților, totodată, nefiind contestată decizia în partea condamnării pe art.349 alin.(1¹) Cod penal.

Verificând alegațiile recurenților, în raport cu actele cauzei, instanța de recurs

conchide că acestea sunt neîntemeiate, iar instanța de apel la adoptarea soluției, a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată.

Astfel, instanța de recurs ține să menționeze că, împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct.4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, la examinarea cauzei, a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind vinovăția inculpaților, în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând argumentat și detaliat motivele pentru care au respins versiunile și dovezile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile de pe rol, probele administrate pe caz demonstrând prezența în acțiunile inculpatului Drangoi Ion a elementelor infracțiunilor prevăzute de art.art.187 alin. (2) lit. d) și e), 187 alin. (2) lit. e) și f), 187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal, iar a inculpatului Nenița Roman – art.art.187 alin.(2) lit. b), e), f), 187 alin.(2) lit. e) Cod penal și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptelor prejudiciabile săvârșite de aceștia și semnele componenței de infracțiuni incriminate.

Totodată, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, inclusiv în partea contestată de apărare în recursurile declarate, din care considerente instanța de recurs nu identifică motive justificative de a interveni în decizia contestată.

Pe lângă aceasta, recursurile declarate, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct.5., 5.1. din prezenta decizie, sunt întemeiate și pe critica modului în care instanțele de fond au apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Însă, judecând apelul, instanța de apel verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune partea apărării, este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art.427 Cod de procedură penală și astfel, invocarea acestui temei în recursurile declarate, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, instanța de recurs, apreciază ca fiind declarative afirmațiile avocatului Duca Denis, în numele inculpatului Drangoi Ion, precum că nu au fost administrate probe pertinente și concludente din care ar rezulta cu certitudine că inculpații sunt vinovați de săvârșirea infracțiunilor incriminate.

Reținând circumstanțele de fapt ale cauzei, instanța de apel și-a motivat

concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, constatând că, a fost dovedită vinovăția inculpaților.

La fel, se reține că, argumentele precum că nu au fost întrunite elementele infracțiunii, sunt lipsite de suport probatoriu, nefiind în stare să răstoarne hotărârile instanțelor de fond.

Or, temeiul prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală este prezent atunci când instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărârea judecătorească s-a făcut referire la săvârșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective.

Astfel, apărarea, nefiind de acord cu încadrarea acțiunilor inculpaților în baza art.187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal, invocă faptul că *calificarea faptei ca jaf nu este corectă, deoarece lipsește latura obiectivă, care se realizează prin sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, or, sustragerea bunului nu a fost săvârșită în mod deschis, ..., împrejurări în care acțiunile inculpaților urmau a fi calificate ca tentativă de furt.*

Fiind analizate argumentele apărării, în raport cu materialele cauzei și decizia contestată, completul de judecată concluzionează că, careva încălcări de procedură sau încălcări ale drepturilor și intereselor inculpaților nu au fost depistate, totodată în acțiunile acestora fiind întrunite elementele infracțiunilor incriminate.

Ce ține de temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, completul de judecată reține că, este invocat de recurenți declarativ, în conținutul recursurilor nefiind specificate argumente în susținerea temeiului invocat.

Totodată, se reține că motivele invocate în recursurile de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct.4. din decizie), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Analizând textul deciziei atacate în coraport cu motivele invocate de recurenți, completul de judecată atestă că, instanțele de fond s-au expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția din hotărâri, iar instanța de recurs, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și-o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 al hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Reieșind din concepția Curții Europene, art.6 § 1 nu impune motivarea

detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (cauza Van de Hurk v. Olanda, nr. 16034/90 din 19 aprilie 1994, Immeubles Groupe Kosser v. Franța, nr.38748/97 din 9 martie 1999).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar faptele inculpaților întrunesc elementele infracțiunilor incriminate.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursurilor declarate de avocatul Duca Denis, în numele inculpatului Drangoi Ion și de avocata Corolevschi Maria, în numele inculpatului Nenița Roman, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Inadmisibilitatea recursurilor declarate de avocatul Duca Denis, în numele inculpatului Drangoi Ion și de avocata Corolevschi Maria, în numele inculpatului Nenița Roman, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 noiembrie 2022, în cauza penală în privința inculpaților *Nenița Roman xxxxxx* și *Drangoi Ion xxxxxx*, deoarece sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Daguța Sergiu

Eremciuc Ghenadie